


EEN WEG MAKEND

 Goedenavond, vrienden. En moge de Here u rijkelijk zegenen. En dank u, broeder Neville, voor die vriendelijke opmerking. Zo blij om vanavond terug te zijn in de tabernakel, in de dienst van onze gezegende Heer, en om onze vrienden vanavond te zien, om Hem met ons te aanbidden.

² Het is zeker een groot voorrecht om opnieuw bijeen te komen aan deze kant van de Komst van de Heer. En nadat we zien, horen, dat zo velen onverwacht, zo snel, heengaan, vragen we ons gewoon keer op keer af wie de volgende is. Maar we hebben deze gezegende verzekerdheid, dat als . . . “er niets is dat ons kan scheiden van de liefde van God die in Christus is. Er is noch dood, noch—noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, of welke krachten dan ook, die ons kunnen scheiden van de liefde van God die in Christus Jezus is.” En wij weten dit, dat: “Nadien deze aardse tent wordt afgebroken, wij er een hebben die wacht.” Onvast, onstandvastig; en we rusten op die gezegende hoop die zo glorieus is.

³ Ik was met mijn vrouw aan het praten en mevrouw Wood en hun, net . . . Ik was teruggekomen. Ik zei: “Nou, het lijkt alsof het gewoon reis na reis is, en plaats na plaats, maar toch worden ze glorieuzer. En ik . . . wetend dat wij aan het nabije, de—de—de nabijheid van de Komst van de Heer komen.” Ik zei: “Wel . . .”

⁴ Terwijl ik onlangs onderweg met mijn zoon aan het praten was, onderweg vanuit Sioux Falls, Zuid-Dakota. Toen zei ik: “Weet je, thuis is een wondermooie plaats.” We waren op weg naar huis. Ik zei: “We houden van deze wereld. Dit is ons thuis. We denken misschien van niet, maar zo is het wel. We werden voor dit thuis geboren. Dit . . . God plaatste ons hier. We konden onszelf niet hier brengen. Zelfs onze vader en moeder konden dat niet. Dat moest in de handen van God zijn. Veel mensen zijn getrouwd, krijgen nooit een kind. Maar God heeft er zodanig in voorzien dat we naar deze aarde konden komen.

⁵ En wanneer wij dan komen, beginnen wij te groeien en worden tot een lichaam gebouwd door atomen en lichten, enzovoort, terwijl het van de aarde begint op te nemen. En nadat we dan een bepaalde leeftijd bereikt hebben, stopten ze met groeien. We voegen ze nog steeds aan ons toe, maar ze gaan weg. De dood is ingetreden.

⁶ “En dan wanneer dit aardse tent afgebroken wordt, hebben we een daar die wacht.” Zie? Als we daar binnentreden, zullen we elkaar kennen. Wij kunnen de handen niet schudden; wij hebben geen zintuigen van dat gevoel. We kunnen niet . . . ik zou uw hand niet kunnen schudden, zeggen: “Hoe maakt u het, broeder?”

want ik—ik. . . u zou dat soort hand niet hebben. Maar toch, we zijn niet in een fysiek lichaam zoals we nu zijn, we zijn in een—een hemels lichaam. En dan wanneer dit. . .

⁷ En ik dacht eraan hoe daar in Egypte, toen Jozef een gedenkteken achterliet, voor de kinderen van Israël, zijn beenderen, dat ze op een dag eruit zouden gaan. En als ze vertrokken, zouden ze zijn beenderen meenemen, naar het beloofde land. En iedere Hebreëer die verlangde om terug te zijn in het thuisland, ongeacht hoe goed hij ook behandeld werd, toch was zijn verlangen om terug te zijn in het thuisland. En elke keer dat ze er langs gingen en die beenderen zagen, wisten ze dat ze op een dag terug zouden gaan naar het thuisland.

⁸ Terwijl wij hier zijn, wachtend om uit deze plaats over te steken, zien we een leeg graf daarginds in Jeruzalem, dat ons laat weten dat er iets is gebeurd. En dan, wanneer wij dat verheerlijkte. . . niet verheerlijkte, maar hemels lichaam opnemen, en we lopen rond in de Glorielanden met Christus, kijken naar elkaar, spreken met elkaar; we kunnen praten. Zielen onder het altaar, die roepen: “Hoelang?” En dan, wat zal daar het gedenkteken zijn, dat we naar de aarde terugkomen om te eten en drinken en slapen? Daar zal Hij zijn, daar zittend op een Troon, in een fysiek lichaam. Amen.

⁹ Op een dag zal Hij opstaan, in dat fysiek lichaam. En wanneer Hij wederkeert, zullen deze hemelse lichamen verheerlijking opnemen. Dan zullen wij zijn zoals Hij, en wij zullen voor eeuwig in dat lichaam leven. Wat een. . . Wat—wat maakt er verder nog uit? Zie? Het is al vastgemaakt. Dat is gewoon. . . Word gewoon daar geankerd. En laat dit. . .

Mijn hoop is op niets anders gebouwd
 Dan op Jezus' Bloed en gerechtigheid;
 Wanneer alles rondom mijn ziel bezwijkt,
 Hij is dan geheel mijn hoop en steun.

¹⁰ Christus was Degene Die het mogelijk maakte; niet mijn kerk, ook niet mijn denominatie, niet mijn vrienden, maar Christus.

Alle andere gronden zijn drijfzand, alle andere
 gronden.

¹¹ Geen wonder dat Eddie Perronet. . . Ze dachten dat hij krankzinnig was. En die dag, daarbinnen zittend als een slaaf, voor het volk, greep en pakte de Heilige Geest de pen en begon dat wonderbare lied te schrijven dat gezongen zal worden bij de baccalaureaatsdienst van de inhuldiging van de Koning der koningen: *Laten allen de kracht van Jezus' Naam uitroepen.*

¹² Geweldig bericht uit het noorden nu. We hadden een ministerieel, niet het ministerieel, maar het ontbijt van de Christelijke Zakenlieden in. . . ginds in Minneapolis, en

het grootste ontbijt die we ooit hadden met zakenlieden. Tweeduizend kwamen ernaartoe.

¹³ En de Heer gaf ons een Boodschap. En die ochtend, tijdens de altaaroproep, kwamen er vijftig zakenlieden tot Christus en werden wedergeboren, die ochtend in de dienst. O, dat ontroerde gewoon mijn hart, een zakenman die binnenkomt! Prachtige diensten, overal. De Heer zij geprezen, en alle eer aan Hem!

¹⁴ En nu, ik heb hier een klein briefje waarin staat: “Wanneer ben ik in Indianapolis?” Van 11 tot en met 15 juni zijn we in de Cadle Tabernakel in Indianapolis, Indiana, van 11 tot en met 15 juni, met elfduizend zitplaatsen.

¹⁵ Overmorgen vertrekken we naar Shreveport, Louisiana, en om daar het hele weekend te zijn, in Shreveport, Louisiana.

¹⁶ En dan verlaten we Shreveport en gaan naar Houston, Texas, en zullen daar twee dagen zijn, wat maandag en dinsdag zal zijn.

¹⁷ En dan op de 16e beginnen we in oud Mexico, Mexico-Stad, oud Mexico. Meneer Arganbright belde me net op. En ze hebben daar de grote stierenarena vastgelegd, die een zitcapaciteit van zestigduizend heeft. En er zijn vierhonderd kerken die samenwerken, die zich reeds aangemeld hebben. We verwachten honderdduizend op de bijeenkomst.

¹⁸ En het is de eerste keer dat . . . We hebben iets om God voor te danken. De eerste keer in de geschiedenis van Mexico dat de regering ooit een Protestant heeft verwelkomd en ons de plaats heeft gegeven om te komen. De eerste keer in de geschiedenis van Mexico dat een—een Protestant ooit welkom is geweest. En dat generaal Valdivia, die een generaal is van het Mexicaanse leger, werd net wedergeboren en heeft de Heilige Geest ontvangen. En door zijn hoffelijkheid jegens de gouverneur van Mexico werd ons de rechten van de regering gegeven om naar binnen te gaan met bescherming van de militie. En dat we . . .

¹⁹ Ik heb de grote stierarena gekregen. Dat is het grootste wat er in heel Mexico is. Het telt zestigduizend zitplaatsen zo in het rond, naast de—de ruimte waar ze de gevechten houden, weet u, daarbinnen. En we hebben het nu voor tien opeenvolgende avonden gekregen, zonder enige onderbreking, gedurende tien opeenvolgende avonden. Bid voor mij.

²⁰ Ik voel gewoon . . . hoor het geluid van overvloedige regen daarginds. Ik . . . De Mexicaanse mensen zijn zeer eenvoudige, nederige gelovigen. En eenmaal overtuigd . . . Ze zijn katholiek. En eenmaal overtuigd dat een waarheid de Waarheid is, dat maakt het dan voor altijd vast.

²¹ Dan haasten we ons meteen terug uit het oude Mexico, komen hier omstreeks de 30ste terug.

²² En de 1ste, dat is Paasmorgen, in de tabernakel hier, voor een zonsopgangsdienst. En een genezingsdienst om het te volgen.

En een doopdienst die avond, in de tabernakel. En u kunt uw vrienden nu vertellen om al hun zieken en aangevochtenen binnen te brengen voor de Paasdienst. De zonsopgangsdienst vroeg die ochtend. Dan vervolgens, om tien uur, half tien, de gewone zondagsschooltijd. Jullie allen kunnen dat inplannen, de zondagsschool. En—een genezingsdienst om daarop te volgen, een nor-...de normale genezingsdienst zoals we het in de campagnes hebben.

²³ En, dus, dan zal Mexico-Stad de eerste keer zijn dat deze nieuwe visioen, die de Heer mij heeft verteld, in werking zal zijn, in die tijd. Dus zullen we het opnieuw proberen, zo de Heer wil, hier, op Paaszondagmorgen, en deze twee zalen gebruiken...?...hier, zie. Dus, we verwachten een geweldige tijd hier op Paasmorgen.

²⁴ En het bewijs dat de Heer Jezus uit de dood is opgestaan, Hij leeft. Jazeker. En Hij leeft nog altijd sinds die eerste Pasen. En Hij is ook nu hier bij ons. En ik vertrouw er gewoon op dat de Heer die ochtend ons een grote uitstorting van Zijn zegeningen zal geven.

²⁵ Dan gaan we naar...van de, hieruit gaan we dan naar Chicago, voor de 11de, van de 3de tot en met de 11de. En we vertrekken op een maandag, beginnen daar op een dinsdag, en beginnen tot en met de...Nee, het is van de 3de tot en met de 8ste. En dan op de 11de beginnen wij in Charlotte... Nee, Columbia, Noord-Carolina. En dan naar Spindale, Noord-Carolina. En dan, van daar naar Charlotte, Zuid-Carolina. En dan Anchorage, Alaska, van daaruit; omhoog naar Anchorage, Alaska. Dan terug. En niet vastbesloten, maar misschien zal tegen die tijd de tent klaar zijn om op reis te gaan. O, ik heb gewoon...

²⁶ Weet u wat ik wil doen? Wilt u met mij ervoor bidden? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Kijk. Ik wil, binnenkort, zo de Heer wil, die tent hier in deze Fall City zetten en daar blijven voor een vier of zes weken durende samenkomst; gewoon hiér blijven tot de strijd voorbij is. En bid u daar dus voor. En ik zou het graag gewoon ergens hier tussen Jeffersonville en New Albany willen zetten, en er zo'n zeven- of achtduizend zitplaatsen in zetten. En dan kunnen we meer toevoegen in de loop van de dagen en gewoon hiér blijven tot het vastgemaakt is. Amen.

²⁷ En dan, dan, ik denk dan van 11 tot en met 15 juni, in Cadle Tabernakel in Indianapolis. En dan, van 17, geloof ik, tot en met 21 juni, is het in Minneapolis, in het football-stadion daarginder, met zitplaatsen voor zevenentwintigduizend. Dat is de internationale conventie van de Christelijke Zakenlieden, om er te spreken en elke avond gebed te hebben voor de zieken.

28 En nu, bid hierover, alstublieft, en bid hard. Ik—ik voel gewoon dat wij niet veel tijd hebben nu. En ik voorspel het; ik zeg niet dat het de Heer is Die dit nu zegt. Ik—ik voorspel dat dit jaar Amerika Christus zal ontvangen of Christus zal verwerpen. Zie? Ik geloof dat dit het keerpunt zal zijn, dat Amerika erin zal gaan. We zullen een opwekking hebben in deze dag, of we zullen geen opwekking hebben. En ik geloof dat dit het jaar is dat Amerika haar beslissing zal nemen. En ik vertrouw erop dat ze het zullen halen en dat we een grote opwekking zullen hebben die het gewoon zal overspoelen. Wij hebben veel preken, en veel evangelisatie, maar we hebben een opwekking nodig (nietwaar?), een echte opwekking. Dat is wat we nodig hebben. De Heer zegene u.

29 Ben blij om broeder Graham daar te zien, en—en—ik geloof broeder Smith die recht voor hem zit, broeder Smith van de Church of God. En—en er zijn hier vast en zeker enkele predikers. En we verwelkomen u allemaal, broeders, allen en iedereen, en de vreemden in onze poorten, al de leken. We hebben u gewoon lief.

30 En nu met deze aankondigingen uit de weg, en beseffend dat vanavond avondmaalsavond is, voor de avondmaalsdienst. En bid hard voor onze geliefde broeder Neville, die het fort houdt hier in de tabernakel en een geweldig werk doet; en voor al de heiligen overal. O, wat een tijd van nood! Wat een tijd van nood! Ik hoor het van ginder in Afrika, en zo'n roep voor Afrika.

31 En broeder Arganbright vertelde me net aan de telefoon, een tijdje geleden, dat de koning van—van sommige van die landen daarginds, ik vergeet precies waar het was, ik geloof hier boven in Zweden, Zwitserland. Ik zal het zo wel krijgen. Denemarken, heeft—heeft een speciale brief geschreven om dit het seizoen te maken om daar te komen, in deze periode.

En Afrika en Indië, vele verschillende plaatsen!

32 Waar, Hawaïaanse eilanden belden onlangs. Dat is ongeveer tien keer op een rij dat ze om een opwekking hebben gevraagd. Christelijke Zakenlieden willen ernaartoe gaan en er gewoon heen vliegen, een orde maken, een afdeling organiseren en die ochtend voor hen spreken, en dan een opwekking op Hawaiï beginnen.

33 Dus, de hele wereld is onze parochie geworden, ziet u, de hele wereld. En wij zijn Zijn dienstknechten.

34 Laten we dus bedenken, vrienden, dat dit de laatste avond kan zijn, dit kan het laatste jaar zijn, of misschien de laatste generatie. Ziet u? We weten het niet. Maar hoe dan ook weten we dat dit een feit is, dat de levenden weten dat ze moeten sterven. "Het is de mensen eenmaal beschikt te sterven, en daarna het Oordeel." En als er hier vanavond iemand is die niet gereed is om dat te ontmoeten en deze gezegende hoop niet heeft, moge dit de

avond zijn dat u zal beslissen voor de Here Jezus, voor eens en voor altijd, voor de eeuwigheid.

Nu, zullen we bidden.

³⁵ Onze hemelse Vader, we willen U danken vanuit de diepten van onze harten, wetende dat we hier wachten, helemaal niet gefrustreerd; ongeacht hoeveel atoombommen ze maken en hoeveel ambtenaren ze inzetten om voor vliegtuigen uit te kijken, de wereld nerveus en bibberig. We rusten op deze gezegende hoop die we hebben. We vertrouwen op het voleindigd werk van God op Golgotha, door Christus. Dit wetende, dat nadat dit aardse tabernakel er niet meer is, wij er reeds een hebben dat daarginds wacht; glorieuzer, veel meer, waar er geen pijn of leed, geen ziekte is. Geen ouderdom zal het ooit treffen, nooit een grijs haar, nooit een rimpel, maar wij zullen daar voor altijd jong zijn.

³⁶ De gezegende Bijbel, die niets anders dan de waarheid kan vertellen, heeft ons deze gezegende verzekerdheid gegeven. En de Heilige Geest is ook een getuige, Die van hetzelfde getuigt. Onze harten verlangen daarnaar. En we weten dat de Bijbel ons dat vertelt, wat het Woord van God is, het zaad moet worden geplant op deze vruchtbare grond om ons in deze hoop te laten rusten.

³⁷ God, ik bid dat U elke persoon die buiten Christus is vanavond zult aanraken. En breng hen tot deze dichte, wonderbare wandel. Genees de zieken die hier vanavond zitten, Heer. Ongetwijfeld, onder zoveel mensen, moet er vast en zeker ziekte in ons midden zijn. En wij bidden dat U ieder van hen zult genezen.

³⁸ Kom nu tot het Woord, Vader. Neem het Woord, wat de levenslijn is. Het fundament, Heer, van alle beschaving. We bidden dat de Heilige Geest elk Woord zal nemen en het aan het hart zal geven naar gelang we het nodig hebben. Mogen we gemeenschap hebben rondom het Woord. Want we vragen het in Jezus' Naam. Amen.

³⁹ Voor een kleine lezing van de Schriften, vanavond, voor slechts een—een kleine tekst, om te proberen een context te vinden, en snel naar het Woord te komen zodat wij het avondmaal kunnen hebben. Want morgen is het maandag, ik weet dat we niet graag aan die dingen denken, dat we terug aan het werk moeten gaan, maar we moeten wel. En vaak, weet u. . . Maar dit is tenslotte belangrijker dan banen en al het andere. Zie? Want met uw baan zal het op een dag afgelopen zijn, en met u zal het ook afgelopen zijn. Maar als u eeuwig leven hebt, zult u nooit een einde hebben. Het is eeuwig; leeft voort, onophoudelijk. Denk eraan. Een onophoudelijk leven, heeft geen einde. Wanneer eonen van tijd voorbij zijn gegaan, zult u er nog steeds zijn. Wanneer de miljoenen jaren voorbijgaan, zullen we er nog steeds zijn. Dus, slechts voor een paar dagen hier op aarde, banen betekenen niet

zo veel. Gewoon om ons te helpen, ons wat voedsel te kopen, enzovoort, te eten, en we hebben dat nodig.

⁴⁰ Nu in I Korintiërs, het 10de hoofdstuk, beginnend met het 12de vers.

Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt.

Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw, Die u niet. . . Die—Die gewillig is dat u. . . niet zal toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar. . . zal met iedere verzoeking ook een uitweg geven om die te kunnen doorstaan.

⁴¹ Wat een prachtig vers! Moge de Here daar Zijn zegeningen aan toevoegen. *Een Weg Makend* zou zijn waar ik vanavond over zou willen spreken. Weet. . . Moge Hij Zijn zegening aan Zijn Woord toevoegen, terwijl wij nu naar het Woord luisteren.

⁴² Ik ben van mening, dat als het Woord, wat het fundament is, wat de zaak is dat een houvast neemt. Vele keren, in mijn genezingsdiensten, probeer ik, zelfs nadat de leraars het allemaal reeds doorgenomen hebben, probeer ik terug te komen en—en het Woord te nemen en een fundament te leggen.

⁴³ Enkele avonden geleden kreeg ik een kleine brief met kritiek, en dat was prima. Een man vertelde me, zei: “Broeder Branham, u bent nog maar een jongen.” Zei: “Ik predikte het Evangelie voordat u geboren werd.” En hij zei: “Ik. . . In al mijn zesenvertig jaar, en toch. . .” Hij—hij was een leraar van een of andere Bijbelschool. Hij zei: “Maar een man zoals u, die de mensen onderwijst, en toch een opmerking maken zoals u het ’s avonds laatst maakte.” Zei: “Ik vind het belachelijk.” Zei: “U zei dat de duivel geen macht had om te genezen.” Hij zei: “Wat als ik u wellicht zou vertellen dat de duivel wel macht heeft om te genezen.” Zei: “Nu, u zou me vragen, als u aanwezig was, waarom ik dat weet.” Zei: “Ik zal het u vertellen.” Zei: “In onze stad woont er een vrouw daar die een—een boze geest heeft. En zij. . . Mensen komen naar haar toe voor genezing.” Zegt: “Zij trekt haar uit hun hoofd, en pompt bloed uit hun aderen, en wikkelt het om in dit haar. Loopt naar de rivier toe, en gooit dit ding over haar schouder, en kijkt niet om. Als ze omkijkt,” zei, “dan blijft de ziekte bij de persoon. Maar ze moet het in de rivier gooien, alsof het vergetelheid was, en weglopen.” En zei: “Zestig procent van de mensen, we hebben het bijgehouden, zijn genezen.” Zei: “Nu, als de duivel niet kan genezen, hoe zit het dan daarmee?”

⁴⁴ Dus, ik antwoordde hem terug. Ik zei: “Mijn lieve, geliefde broeder, met alle respect voor uw jaren,” zie, “alle respect voor uw jaren van onderwijzen, maar ik zal u gelijk vertellen dat Jezus Christus zei dat de duivel geen macht heeft om te genezen. En als Jezus het zei, dan maakt dat het voor mij vast. Hij zei: ‘Als

Satan Satan uitwerpt, dan is zijn koninkrijk verdeeld en heeft het een einde. En hij kan Satan niet uitwerpen.’ Dan zou u mij vragen: ‘Waarom werden deze mensen genezen?’ Wel, het is niet de persoon. De heks had er niets mee te maken, niet meer dan ik er mee te maken zou hebben, of welke andere man dan ook. Het zijn de mensen die benaderen, denkend dat ze langs Gods voorziene weg komen voor hun genezing. Het is hun individuele geloof in God dat de genezing doet. Ziet u? Dat is de benadering wat ze denken. Het is de heks niet, niet meer dan het de man zou zijn.” Ja.

⁴⁵ Daarom kan het Evangelie dus alleen manoeuvreren, of is het bereik ervan alleen in hoeverre het Woord Gods ook onderwezen wordt. En de mensen baseren hun hoop op Gods eeuwige Woord. “Geloof komt door het horen, horen door het Woord.”

⁴⁶ Dr. Adair, hier in de stad, mijn geliefde vriend, zei tegen mij op een dag, hij zei: “Billy, denk je niet dat als mensen geloof hadden om de boom daar aan te raken, dat ze dezelfde resultaten zouden krijgen?”

⁴⁷ Ik zei: “Hoe zou je daar geloof in kunnen hebben? Als je evenveel geloof kon hebben, geloof. . . gelovend dat het Gods voorziene weg was voor u om de boom aan te raken en dat het dat zou doen, dan zouden ze het kunnen doen. Maar wie heeft geloof in de boom?”

⁴⁸ Ik heb geloof in wat God zei, en ik neem dat gewoon aan. Dus geloof wordt niet gebouwd op het drijfzand van—van emotionele opvattingen. Maar geloof is gebouwd op de standaard, Gods eeuwige Woord, de Rots der eeuwen. Daar is waar het geloof zijn plechtige rustplaats inneemt en nooit meer beweegt, als het daar is gebouwd.

⁴⁹ Nu, een weg maken. Ik geloof niet dat God ooit Zijn zaak gewoon op een lukrake wijze leidde. Ik—ik zou de mijne zo niet leiden, u de uwe niet. Jezus stierf niet op Golgotha om maar te zeggen: “Welnu, misschien zullen mensen medelijden met me hebben, gezien dat Ik kom, naar de aarde ga en de vorm van vlees aanneem. En ze zullen werkelijk gered worden, misschien, als ze zien hoe zielig Ik sterf.” God deed dat niet. Jezus stierf met één doel, en dat was om hen te redden van wie God van tevoren kende dat ze gered zouden worden. Dat is juist. God wist dat iemand gered zou worden, en er moest een voorbereiding, of een weg voor hen gemaakt worden om gered te worden. Als dat niet zo was, was redding niet mogelijk.

⁵⁰ Dus God, van tevoren wetend dat mensen gered zouden worden, wetend wie ze waren, Hij moest een plan neerleggen. Wel, u zou tegen mij zeggen: “Broeder Branham, dan weet God precies wie gered zal worden?” Juist. “Wel, waarom staat er: ‘Hij wil niet dat iemand verloren gaat?’” Hij wil dat niet. Hij

wil niet dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering mogen komen.

⁵¹ Maar, teneinde God te zijn, moet Hij weten wie dat zal doen, anders was Hij God niet. Want Hij is—Hij is almachtig. Hij is alomtegenwoordig. Hij is alwetend. Hij weet alles. Hij is op elke plaats, en alvermogen. Dus, voorkennis kijkt terug en zegt dat Hij dit voorzag en het wist, dat is de reden dat Hij vanaf het begin kon weten wat het einde was.

⁵² En daarom, wetende dat al deze prachtige dagen waarin we nu leven, en om er getuige van te zijn, en de dingen te zien die we nu zien; God moest daar een voorbereiding voor maken.

⁵³ 's Avonds laatst, ik was zo verbaasd. Een kleine vrouw kwam naar het podium toe. Die grote driehonderdduizend-dollar plaats daar, en ze had wat make-up spul op haar gezicht. Ze stond daar en ze begon te beven. Ik zei: "U bent lutheraan," door de Heilige Geest.

Ze zei: "Ja, meneer."

⁵⁴ En ik zei: "U bent hier om voor gebeden te worden. En de reden dat u loopt zoals u doet, beide knieën werden gebroken." Ik zei: "Dat werd door een auto-ongeluk veroorzaakt, en een auto waarin u reed, vier jaar geleden."

Ze zei: "Dat is waar."

⁵⁵ Ik zei: "Uw dokter is een kleine, korte kerel, kaalhoofdig en draagt een bril."

Zei: "Dat is juist."

⁵⁶ En ik zei: "Hij behandelt u, want in de—de knieën, het bot is tuberculair geworden en zelfs het vlees is aan het verrotten, rondom het bot."

Ze zei: "Dat is juist."

En ze zei: "Is er hoop voor mij?"

⁵⁷ Ik zei: "Dat hangt af van uw benadering tot de Heer Jezus." Ik zei . . .

Ze zei: "Kunt u me helpen?"

⁵⁸ Ik zei: "Nee, mevrouw. Niemand kan u nu nog helpen. Maar u moet uzelf bedienen met Gods voorziene zegeningen voor u."

En zij zei: "Ik geloof nu met heel mijn hart."

⁵⁹ Ik zei: "De Heer heeft u genezen, zuster. Het is ZO SPREEKT DE HERE. U bent genezen."

⁶⁰ Ze zei: "Meneer Branham, ik heb niet kunnen knielen," zei ze, "al vier jaar." Terwijl ze hilde stond ze daar haar handen te wrijven. En een groot gehoor van mensen die weenden en naar haar keken; lutheranen, presbyterianen. En ik zei: "Waarom gaat u niet naar het altaar om neer te knielen?"

61 Ze zei: “Laat me hier knielen, precies waar ik genezen ben.” Zij maakte zelfs geen stap, maar ze wist dat ze genezen was. Iets was er gebeurd. Zie? Ze wist het. Het was geen giswerk.

Ik zei: “Kniel neer.”

62 En voor het eerst in vier jaar, met beide knieën gebroken, en helemaal met eelt erover, eroverheen gevormd, samen met de botten; die vrouw, als een jonge vrouw knielde ze op haar knieën neer met de tranen die langs haar wangen liepen, hief haar handen omhoog naar God. Wel, stond gewoon weer op, net zo gemakkelijk, als een klein meisje, en liep het podium af. Wat was het? God moest daar een weg voor maken.

63 Nu, Hij stuurde dokters, dat klopt. En dokters zijn in orde, en ze hadden alles gedaan wat ze konden doen. Maar God had een weg gemaakt. Dat is het. Zie? Nadat de dokter had gefaald, op zijn manier; Gods manier is zoveel hoger dan onze manier. Wat een wonderbaar iets!

64 Nu, om te denken, vanavond, dat u en ik . . . Zullen, willen dit niet denken, maar wij hadden eigenlijk de natuur van de wereld gekregen, zeg maar, als varkens. En zijn vanavond heiligen geworden. Er moest iets gebeuren. Nu, we konden niet als varkens de hemel ingaan. Wij zouden als heiligen naar de hemel moeten gaan, er moest dus een voorbereiding hiervoor gemaakt worden.

65 En God gaf het zo mooi in het Oude Testament weer. Terug in het boek Numeri, ongeveer het 20ste hoofdstuk, en daar in Exodus ongeveer 36, 32, en we komen erachter dat op de Dag van Verzoening . . . dat God, in de types, eraf toonde wat Hij zou doen, in de antitype, wanneer Hij zou komen, wat Christus was.

66 De hogepriester kreeg het bevel om twee geiten te nemen, kleine geiten, en ze naar binnen te brengen voor verzoening, een offer, en een jonge stier voor zijn eigen gezin. En velen van u lezers hier, en bestudeerders van de Bijbel, weten precies hoe dat de verzoeningen waren. Maar dan, één geit . . . Er moest een lot geworpen worden. En het lot viel op één geit, het stierf, en dan werd het bloed van deze geit op de andere geit gelegd, met de handen van de hogepriester, die de zonden van het volk beleed, op de levende geit. En dan nam een man die waardig was de levende geit onder zijn arm, en ging ver weg in de wildernis, waar de geit zou moeten omkomen en in een geïsoleerde, afgelegen plaats zou moeten gaan. Om nooit meer, in die toestand, terug te komen naar zijn eigen gezin, maar om voor altijd geïsoleerd te zijn, de zonden van het volk wegdragend.

67 Nu, ik weet dat er veel geleerden zijn die hier misschien zitten. En vooral de Adventisten, zij—zij zeggen “dat de ene geit Christus was, en de andere de duivel.” Nu, broeders, ik moet daarover wat van mening verschillen. Wij kunnen niet aan de duivel offeren. Beide geiten vertegenwoordigden Christus. Ze

waren allebei Christus. Christus is onze . . . Hij bloedde voor onze zonden en Hij droeg ze Zelf weg. De duivel kan mijn zonden niet dragen. Christus is onze zonedrager. Zorg dat het kloppend is, dan zal uw geloof niet wankelen. Christus is onze zonedrager, en van de zonden van de wereld.

⁶⁸ Christus was het stervende dier aan het kruis, luister: “Het Lam geslacht voor de grondlegging der wereld.” En alléén de types, we kregen dividenden uitgekeerd, wetende dat de antitype ooit zou komen.

⁶⁹ Waarom werd Hij geslacht voor de grondlegging der wereld? Omdat God in Zijn gedachten zag hoe de dingen zouden zijn, en wat de kerk zou zijn, en wat alles zou zijn, en Hij sprak het Woord. En als God het Woord spreekt, is het zo goed als gedaan, op dat moment, dus werd Hij geslacht voor de grondlegging der wereld. Ziet u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

⁷⁰ Als u nu tot dat punt komt, en uw geloof plechtig laat rusten; niet op de mens, niet op de theologieën van de mens, niet op kerkdenominaties, zo goed als ze zijn, zo goed als de mens is. Laat uw geloof alleen rusten in de voltooide werken van Christus op Golgotha, voor zowel zonde als redding. Ziet u het?

⁷¹ Let op, Christus kwam, en Hij was het stervende dier, want Hij werd reeds (in voorafschaduwing) geslacht voor de grondlegging van de wereld. Ziet u het? God sprak het en zei dat het zo zou zijn. Dus, als God spreekt, is het voor altijd bevestigd in de hemel. Het Woord, het . . .

⁷² Dat is waar u geloof zou moeten hebben. Als u gelooft dat dit Gods eeuwige, onveranderlijke Woord is, dan is elk gebod dat in Gods Woord werd gesproken een Zaad. En alles waar God in het Woord over gesproken heeft, is reeds in Glorie bevestigd. En het is aan u gegeven om ernaar te handelen. Dus wees niet bang om welke fase dan ook van Gods eeuwige, gezegende Woord te nemen, en het in uw hart te verankeren. Nu, het moet in de grond zijn.

⁷³ Nu, bijvoorbeeld, als ik een tarwekorrel zou nemen en het in blauwe puimsteen of zoiets zou leggen, zou het misschien niet groeien, omdat het de verkeerde soort grond is. Maar als het in goede, vruchtbare, zwarte teelaarde gaat, zal het groeien zo zeker als het erin geplaatst is. En als het Woord . . .

⁷⁴ Hier is het nu! Als het Woord van God in een hart vol geloof valt, moet het gewoon groeien. Het moet een houvast krijgen. Dat is de reden waarom de vrouw die daar stond, met beide knieën op die manier verkalkt, van de afzettingen, en het breken van de knieën, waar beide verbrijzeld waren, en de botten verrot met tuberculose, en het . . . ook het vlees. Zij was niet bang om haar knieën te buigen. Waarvoor? Het Woord was in geloof gevallen. Borrelt omhoog! Snap u het?

⁷⁵ God heeft voor de grondlegging van de wereld gezegd dat Christus hier zou zijn. En dat Hij de onschuldige zou slachten, doden, voor de schuldigen. En toen God het sprak, was het al bevestigd toen God het sprak.

⁷⁶ Nu, voordat het een woord kan zijn, moet het een gedachte zijn, want een woord is een uitgedrukte gedachte. En dus als de . . . God in Zijn gedachten deze dingen bemerkte, dan waren ze in Zijn gedachten. Toen sprak Hij ze, en ze zijn zo goed als gedaan als God spreekt, want Hij is onfeilbaar en kan niets anders doen.

⁷⁷ Dan, Gods houding. Als God zondaars toen redde op basis van het aannemen van het brandoffer, het offer dat werd voorzien, moet Hij vandaag hetzelfde doen, of Hij deed het verkeerd toen Hij de eerste mens daardoor binnenhaalde. Als God toen de zieken genas op basis van het vergoten bloed van een dier, op basis van de verzoening, moet Hij vandaag hetzelfde doen, of Hij had het verkeerd toen Hij de eerste persoon genas. Ziet u? Hij kan niet veranderen.

⁷⁸ Wij groeien. Wij worden volwassen. Wij vinden betere dingen. Wij praten over betere dingen. Wij dragen betere kleren, rijden in een betere auto. Wij gaan vooruit.

⁷⁹ Maar God kan niet op die manier vooruitgaan, omdat Hij om mee te beginnen volmaakt was. En volmaaktheid kan niet meer vooruitgaan; er is al volmaaktheid. Amen. Dus hoeft Hij niet te zeggen: “Wel, dit is een ander tijdperk, we hebben nu een betere gedachte.” Als dat zo is, kan hij God niet zijn. Dus, als Hij wel God is, wat Hij toen sprak, Hij moet erbij blijven, want Hij was toen volmaakt en is nu volmaakt. Ziet u? Ziet u het? Dan kan Hij niet verder ontwikkelen. Hij kan niet. . . . Wel, ik bedoel dat Hij dingen niet kan verbeteren. Dit wat . . . zeg: “Dit zou wat beter zijn.”

U zegt: “Wat dan met het oude lam, en dit Lam?”

⁸⁰ Dat was een type, dat erop wachtte, en Hij zei dat het dat was. Hij sprak over het Lam geslacht voor de grondlegging van de wereld, in het begin. “Ik zal vijandschap tegen haar Zaad en het zaad van de slang zetten.” En dan in afwachting tot de volheid van de tijd zou komen, gaf God een verzoening van zonde, door het vergoten bloed van het lam, wijzend.

⁸¹ Hij gaf hetzelfde door de maan, in de nacht, dat er overdag de zon is. De maan die een schaduw van de zon is, of de zon die op de maan schijnt, en een schaduw maakt. De maan en de zon zijn man en vrouw. En wanneer de zon weg is, werpt het zijn licht tegen de maan om ons een kleiner licht te geven tot de zon komt. En wanneer de zon komt, vervaagt de maan.

⁸² En Christus is de Zon Die naar de Glorie is gegaan, en op de Gemeente schijnt, met hetzelfde soort Licht dat Hij scheen toen Hij hier was. En de Gemeente is het Licht van de wereld totdat Jezus komt en het allemaal samensmelt. Zoals het maanlicht en

het zonlicht één licht worden, wanneer het samen verschijnt. En wanneer Christus en Zijn Gemeente samenkomen, in het grote Millennium, komen ze samen als één tevoorschijn.

⁸³ En vandaag: “Gij zijt het Licht van de wereld.” In Zijn Tegenwoordigheid. . . In Zijn afwezigheid, liever gezegd, geeft Hij u het Licht om mee te schijnen terwijl Hij hier is. Alle oude dingen, alle dingen van de aarde zijn een type van het hemelse.

⁸⁴ Zelfs spinnen en hagedissen en slangen, enzovoort, het zijn alleen types van boze geesten, die het weerspiegelen. Waarom werd een kanker *kanker* genoemd? Omdat het de vorm van een krab heeft. En het woord *kanker* betekent “krab.”

⁸⁵ Nu, ziet u, al die dingen die types en schaduwen zijn. Dus, de zondebok die in de wildernis werd uitgezet op een geïsoleerde plaats, gescheiden van zijn medeburgers, en de zonden van het volk op zijn hoofd droeg, was een type van Christus Die gescheiden was van God en uit Zijn Tegenwoordigheid, en onze zonden naar de hel droeg. En daar zou God niet toelaten dat Hij. . . David zei: “Ik zal niet toelaten dat mijn Heilige verderving ziet. Noch zal Ik Zijn ziel in de hel verlaten.” En op de derde dag stond Hij weer op voor onze rechtvaardiging. Maar Hij typeerde de geit, de zondebok, en ook de geit voor het zonde-offer. God die voorbereidingen maakte, en een voorziene weg!

⁸⁶ God maakt altijd een uitweg, elke keer weer. Ziekte drijft je in de hoek. Satan bindt je op een plek vast nadat je een Christen bent geworden.

⁸⁷ Misschien ben je een gokker geweest. Ziet u het? De kaarten liggen op tafel. “Komaan, John, we weten dat het in je zit.” Satan is daar om je te verleiden. Maar God, in elke—zal iedere keer een uitweg maken als je het gewoon aanvaardt.

⁸⁸ Misschien ben je een—een dronkaard geweest, en staat het glas onder je neus. “Nu, komaan, John.” Nu, als je naar die stem wilt luisteren, ga je meteen weer naar je modderpoel terug.

⁸⁹ Maar God is altijd daar. Keer uw gedachten naar de hemel en kijk naar Golgotha, en zeg: “Gezegende Heilige Geest, kom naar mij toe. Ik ben in nood.” Let op wat er gebeurt. God zal elke keer een uitweg maken, want dat zal Hij. God heeft het altijd gedaan.

⁹⁰ En let nu op. Vóór de vernietiging van de wereld, toen de mens zondig was en de mensen zondig waren in de wereld, maakte God een uitweg voor degenen die erdoor verlangen te ontsnappen. God had een ark gebouwd, voorbereid. Noach bouwde aan een ark voor de. . . maakte deze ark klaar als voorbereiding van een weg. Luister. Van een. . . als een weg van ontsnapping, heeft. . . De toorn en het oordeel van God stapelden zich op in de hemelen, om te worden uitgestort op een zondige natie en een zondig volk, die het verwierpen, en halsstarrig waren, tegen de geboden van God in wandelden. Al die tijd werd deze toorn in de hemelen opgestapeld om in oordeel op het volk

te worden uitgestort, de barmhartige God maakte een weg tot ontsnapping voor degenen die erin willen wandelen. De weg van ontsnapping!

⁹¹ Nu zijn we weer tot de plaats gekomen waar de oordelen zich opstapelen. En als er die dag, in het antediluviaanse, hoeveel te meer vandaag, wanneer het einde van de geschiedenis van de tijd, wanneer het einde van de geschiedenis van de natiën, en het tot een climax kwam! Hoeveel te meer is de toorn van God op miljoenen meer mensen zich aan het opstapelen, totdat zonde de wereld overspoeld heeft, totdat ze rondwankelt als een dronken man die om vier uur naar huis strompelt. Reeds voorbij de maan en sterren, totdat het de—de kledingstukken van Jehova van Sabaoth heeft bereikt.

⁹² Dan wankelt ze onder de last van haar eigen door de mens gemaakte theorie, van haar eigen zelfbehoud, van haar eigen theologieën. “Ze hebben de Geboden van God genomen en ze krachteloos gemaakt door hun tradities van mensen te onderwijzen. Hebbende de lofprijzen van de mensen meer lief dan de lofprijzen van God.” Onze leraren zijn lauw geworden en leggen het nadruk op het toetreden tot de gemeente en zeggen: “Dat is in orde, zolang u tot de kerk behoort. Vergeet het gewoon.”

⁹³ Maar, broeder, God maakte een weg van ontsnapping. En u zult op Gods voorwaarden moeten komen, en dat is door Christus Jezus onze Heer. Er is geen ander fundament gelegd dan datgene wat reeds gelegd is, nee, geen een. Te bouwen op welk ander fundament ook is als stoppels en modder, de overstromingen zullen het wegspoelen en groot zal de val zijn. Maar Jezus zei: “Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.” Waarop heeft Hij het gebouwd? Op de geestelijke geopenbaarde waarheid dat Hij de Zoon van God is.

“Wie zeggen de mensen dat Ik de Zoon des Mensen ben?”

⁹⁴ “Sommigen zeggen ‘Elias’ en sommigen zeggen ‘Mozes’ en sommigen zeggen ‘Johannes de Doper,’ enzovoort.”

“Maar wie zegt gij dat Ik ben?”

⁹⁵ Zonder aarzeling, zonder een seconde te nemen. . . Luister, zondaar. Dat is de manier waarop u het ontvangt. Hij was bij Hem geweest; hij wist wat Hij was. En dan, voordat hij zelfs een tweede keer kon nadenken, greep de Heilige Geest hem vast, en hij zei: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”

⁹⁶ Zei: “Gij, gezegend zijt gij Simon, Simon Bar-jona, want vlees en bloed heeft u dit niet geopenbaard. U hebt dit nooit geleerd door iemands theologie. U kwam er nooit mee uit een seminarie vandaan. Maar Mijn Vader Die in de hemel is, heeft dit aan u geopenbaard. Op deze rots zal Ik mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen dezelve niet overweldigen.”

⁹⁷ De overstromingen mogen komen en de atomen mogen vallen, enzovoort, maar wie veilig in Christus is, zal de storm van de atomen berijden, net zoals Noach deed bij de storm van de vloed, veilig in de ark. Laat uw geloof daar eens in vallen, zie wat er gebeurt; op Gods vaste rots, op de types. God maakt een weg van ontsnapping, elke keer weer. Hij moet een weg van ontsnapping maken. Wanneer de strategische tijd komt, is God de God. . .

⁹⁸ Jehova-jireh! *Jehova-jireh* betekent: “de Heer zal voor Zichzelf een offer voorzien,” want de Heer zal Zichzelf een weg van ontsnapping voorzien. God kan het voorzien, omdat Hij de Schepper is. En God, eens en voor altijd, op Golgotha! Amen! Daar, daar, toen de aartsengelen van de hemel, toen al de gebieden van demonen beefden, toen de aarde een zenuwzwakte kreeg en het graf schudde, en toen de zon verstoord werd en daar achter hing en in donkerheid veranderde, toen de maan en de sterren uit hun posities geschud werden, de verlostten van alle tijdperken, en tot de toekomstige tijdperken, dat uur zullen herkennen.

⁹⁹ Toen de Zoon van God daar stierf, Satan alle macht ontnam. Zelfs de dood en de hel, het graf en alle vrees werd daar op Golgotha verslonden. Toen Hij de allerhoogste prijs betaalde en toen het Lam stierf, en de zonden op Hem werden gelegd, was Hij de zondedragers, nam ze mee naar de hel waar ze thuishoorden. En God heeft Hem op de derde dag opgewekt. En door dat te geloven, worden we gerechtvaardigd door het geloof, op basis van het vergoten Bloed van de Heer Jezus Christus. Amen. God, Die een weg van ontsnapping maakt.

¹⁰⁰ O broeder, terwijl u ziet hoe de . . . hoort hoe de ambulance loeit, elke keer dat u er een hoort, is het een wegwijzer, dat u die kant op gaat. Elke keer dat u een kerkhof passeert, is het een wegwijzer. U gaat die kant op. Elke keer dat er een rimpel in het gezicht verschijnt en een grijs haar op het hoofd, is het een wegwijzer. U gaat die kant op.

¹⁰¹ Geen wonder dus dat Paulus kon zeggen, met die echte hoop in hem geworteld en gegrond, op deze wijze. My! Toen hij aan het einde van de weg kwam, zei hij: “Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop voleindigd. Ik heb het geloof behouden. Voorts is voor mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefhebben.”

¹⁰² Wanneer u dit oude leven helemaal beu bent, en u meer de verschijning van de Heer Jezus liefheeft dan u uw eten op tafel liefheeft, of uw vrouw, of uw kinderen, dan is er een kroon voor u weggelegd. Niet een kroon, een gouden kroon om op je hoofd te zetten. Maar een lichaam, vrij van pijn, de . . . gekroond in de Glorie van God, gekroond in de onsterfelijkheid van Jezus

Christus. Dat is wat er voor u weggelegd is, dat de Heer, de rechtvaardige Rechter, u op die dag geven zal. Dat is de dag waar we naar uitkijken. God heeft een weg van ontsnapping gemaakt voor ieder van ons. Dat heeft Hij zeker.

¹⁰³ Toen Daniël de profeet, Gods kind, in een leeuwenkuil werd gegooid. Er was de tijd dat Daniël, trouw zijnde, zijn ramen opendeed en niet bang was voor wat de koning zei. En toen de . . . bad, ongeacht wat er verkondigd werd, Daniël bad hoe dan ook, toen hij zijn gezicht naar Jeruzalem keerde en bad. Indien mensen richting Jeruzalem keken en baden, de stad waar het brandoffer werd gebracht . . . Dat is de reden dat Daniël in die richting keek en bad, want de Heer had reeds gezegd: "Als het volk ooit in moeilijkheden verkeert en naar deze heilige plaats kijkt en bidt, dan hoor . . . zal Ik vanuit de hemel horen," toen Salomo de tempel inwijdde.

¹⁰⁴ Dat is de reden dat Jona het geloof had dat hij had, toen er zeewier om zijn nek gewikkeld was en hij in braaksel stond, in de buik van de walvis, helemaal in de diepte van de oceaan, op een stormachtige zee. Hij zei: "Het zijn leugenachtige ijdelheden. Maar nog eenmaal zal ik naar Uw heilige tempel kijken, God." God deed iets. Hij maakte een weg van ontsnapping voor Jona. Wat Hij deed, niemand weet het. Dat is Gods eigen geheim.

¹⁰⁵ Maar ongeacht dat het onmogelijk was, kan—kan God omstandigheden veranderen. Hij kan het onmogelijke tot een waarschijnlijkheid maken. En niet alleen waarschijnlijk, maar kan het een realiteit maken, wanneer mannen God op Zijn Woord nemen en de voorziene weg aanvaarden die God voor de mens heeft voorzien.

¹⁰⁶ God deed iets. Hij plaatste daar misschien een zuurstoftent. Ik weet niet wat Hij in de buik van die walvis deed, maar Hij hield Jona er drie dagen en nachten in, als een type, dat Christus zonder zuurstof in de buik van de aarde zou liggen, en op de derde dag Hij er weer uit zou komen. Het was een type. Hij maakte een weg van ontsnapping. Dat zal Hij altijd doen.

¹⁰⁷ Toen Daniël daar stond en de leeuwen naar hem toe kwamen aanrennen, was er geen enkel vrees in het hart van die oude heilige. Maar hij stond daar en God was niet klaar met hem. En net voordat de leeuwen hem grepen, spreidde zich een Engel voor hen uit, ongetwijfeld een zelfde brandend Licht dat aan Saulus van Tarsus verscheen, op de weg naar Damascus.

¹⁰⁸ Een groot Licht straalde uit. En ze keken en ze wisten niet wat er gebeurde. En Saulus viel van zijn paard. En er kwam een Stem uit het Licht, die zei: "Saulus, Saulus, waarom vervolgt gij Mij?"

Zei: "Wie is het, Heer?"

Hij zei: "Ik, Jezus, Die jij vervolgt."

109 Het waren de Hebreeuwse jongelingen die aan de belofte van God trouw waren gebleven, die daar in de vurige oven lagen . . . of in Babylon, liever, die naar de vurige oven gingen. Een stap tussen hen en de dood.

110 Hoe dat ook vanavond voor mensen hier mag gelden. Er is misschien één dag tussen u en eeuwige afscheiding. U zult uw beslissing nu nemen. De weg is voor u voorzien, als u het wilt aanvaarden. “Eén stap,” zei Jonathan tegen David, toen ze de—de boog schoten, “één stap tussen mij en de dood.”

111 En één stap tussen hen en de dood. Maar juist op dat cruciale moment voorzag God in een weg van ontsnapping, en Hij stuurde in die vurige oven de Heer Jezus Christus, en hield het vuur van hen af.

112 Het was Henoch, die beweerde dat hij vijfhonderd jaar lang met God wandelde en een getuigenis had dat hij “God behaagde.” Hij had een geloof dat hij “de dood niet zou zien.” Hoe kon God het doen? Er was zelfs geen straalvliegtuig in die tijd om hem van zijn voeten te tillen. Maar God voorzag in een weg, een wegneming, die Henoch van aarde naar Glorie bracht, zonder de dood te ontvangen.

113 Het was Elia die over de oceaan . . . of de Jordaan overstak die dag, door het te scheiden, de ene zijde van de andere. En toen Elia klaar was om naar de hemel te gaan zonder te sterven, was het God Die hem een weg voorzag. Niet een straalvliegtuig, maar Hij stuurde een vurige wagen, gedreven door vurige paarden. God voorzag de weg, in dat ogenblik, een weg om aan de dood te ontsnappen.

114 Het was Mozes, geloof ik, die de kinderen van Israël volgde . . . of die hen leidde, het Licht volgde, de Vuurkolom, door de wildernis. Het was Mozes die tot het einde toe volhield. Het was Mozes, honderdtwintig jaar, na tachtig jaar dienst voor God, die op de berg stond en over het beloofde land uitkeek, met de tranen die over zijn wangen rolden, van een oude man, honderdtwintig jaar oud. Hij was door de doornige plaatsen heen gekomen. Hij had de diepe wateren doorwaden. Hij had de bittere beker, de beker van gal en verdriet, geproefd. Hij was bij de ongehoorzame mensen geweest, als hun voorganger. Hij had hen van plaats naar plaats geleid en hun gemopper verdragen. En wierp zichzelf in de bres en zei: “God, neem mij voordat U hen neemt.”

115 Het was Mozes die daar stond, als een oude man, wetende dat hij in alle opzichten een type van Christus was, wetende dat God op de een of andere manier hem zeker zou nemen, want Hij moest hem weer tevoorschijn brengen, als een type van Christus. Hij werd geboren als een profeet, als Christus. En niet alleen een profeet, maar een leider, enzovoort. Hij werd verstopt in de biezen, en evenzo werd Christus meegenomen naar Egypte. Hij

was een wetgever, zoals Christus het was op de Olijfberg, die van de Sinaï uitging. In alle opzichten was Hij een type van Christus.

¹¹⁶ En toen hij oud was en de dood hem in het gelaat staarde, hoe zou hij ooit de opstanding voortbrengen? Maar net toen het cruciale moment kwam, voorzag God in een weg. Toen de adem wegging en in zijn nek reutelde, keek hij en aan zijn zij, daar stond de Rots. God voorzag in een Rots. De Rots was Christus Jezus Die in de woestijn was. Mozes hield vol tot de Rots.

¹¹⁷ God, geef mij genade om tot hetzelfde vol te houden. En wanneer mijn levensadem uit dit lichaam getrokken wordt, laat me dan de Rots daar zien staan.

¹¹⁸ Stapte over op de Rots, en de engelen kwamen en namen hem weg. Achthonderd jaar later stond hij in Palestina, met Elia, stond daar in gesprek met Jezus, vóór het kruis. God maakte een weg van ontsnapping.

¹¹⁹ Twee van de grootste dingen in het Oude Testament, die ik in de profetieën kan zien, twee grote fracties, waren deze. De mensen keken uit naar een tijd wanneer de Messias zou komen. En toen, nadat de Messias was gekomen, keken ze uit naar een tijd, dat de Heilige Geest zou komen.

¹²⁰ Eindelijk, in de bestemde tijd, al die types die ze toen hadden, door de profeten enzovoort, al de types en de verzoeningen die ze hadden, uiteindelijk kwam de Messias, en het werd vastgemaakt omdat God het had gezegd.

¹²¹ Toen keken ze uit naar een tijd, naar “een grote, glorieuze gemeente, die zonder vlek of rimpel zou zijn,” die als een ster in de aarde zou schijnen. Ze keken uit naar die tijd. Hoe zal het gebeuren? Hij was al drie dagen en nachten dood geweest. Hij stond weer op. Hij verscheen aan vijfhonderd, en Hij was opgevaren naar de hemel. Hij liet ze hier op aarde alleen achter. Hoe kon het deze glorieuze gemeente zijn, toen de Leider weg was? God beloofde het de gemeente. Hoe kon het zijn, het Licht dat toen in Zijn plaats zou schijnen, nadat Hij weg was?

¹²² Toen Hij daar zei: “Een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding van de wereld. De dingen die Ik doe zult u ook doen. Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

¹²³ Hoe kunnen ze het doen, en Christus bij hen weg? Hoe kunnen ze het doen, toen God hen de belofte gaf? Maar, kijk, God voorzag in een Pinksteren, toen de Heilige Geest in eigen Persoon neerdaalde en het lichaam van de sterfelijke mens overnam nadat ze gereinigd waren door de verzoening van de Heer Jezus Christus. En de Heilige Geest nam die persoon onder Zijn eigen controle, en stuurde hem voort met tekenen en wonderen en mirakelen die volgden. God voorzag een weg. Ze konden het niet uit zichzelf doen. Het waren mannen zoals u en ik. Hoe zouden

ze het kunnen doen? Ze konden het niet. Maar God voorzag een weg van ontsnapping.

¹²⁴ Toen ze . . . ? . . . in de bovenkamer waren, dachten ze dat de mensen hen zouden uitlachen. Dat ze *dit, dat*, of het *andere* zouden zijn. Ze hadden de ramen allemaal dicht en de deuren op slot. Hoe konden ze het doen? Ze waren lafaards. Ze hadden geen ruggengraat. Ze hadden het vorkbeen van een kip, en geen echte, Heilige Geest ruggengraat. Ze hadden de deuren op slot. Ze waren bang. Ze schaamden zich om naar buiten te lopen en het publiek te confronteren. Hoe konden ze het doen?

¹²⁵ Maar God stuurde een pinksteren, de doop van de Heilige Geest. Ze wierpen de ramen en deuren open en daar gingen ze, de straten op. God beloofde het. Wanneer God het belooft, zal God Zijn Woord houden. Hij zal een weg van ontsnapping maken. Hij zal u nooit verzocht laten worden boven wat ook, zonder dat Hij een weg van ontsnapping voor u maakt. Hij zal het doen.

¹²⁶ Hier zijn wij, we hebben geleefd door de dag, van een sombere dag, bewolkt, regenachtig. De gemeente is er half in en half uit. Ze vragen zich af hoe kunnen ze *dit* doen en hoe kunnen ze? Ze hadden geen licht. Maar de profeet zei: “Het zal Licht zijn in de avondtijd.” Hoe kan dat zijn? Wij . . . De gemeente in deze dag, die glorieuze gemeente die hier op aarde moet zijn, wanneer Jezus komt om een glorieuze gemeente te ontvangen, wij ontvangen de late regen, de uitstorting. Een dubbel deel van de Heilige Geest komt op de aarde en stroomt door elke natie heen, en opwekkingsvuren branden op elke heuvel. In China, in Japan, uit Korea, het donkere Afrika, en overal wordt de Heilige Geest over de mensen uitgestort. God maakte een weg.

¹²⁷ Hoe werden mijn blinde ogen genezen? God maakte een weg. Halleluja! Jazeker.

¹²⁸ Hij zal altijd een weg maken. En voor u hier, die vandaag op de aarde zijn, u die op de vertroosting wachten, u die pelgrims en vreemden zijn, wees zoals David.

¹²⁹ David was op weg naar de strijd. Hij ging er niet zenuwachtig naartoe. Hij ging niet met een halve doelstelling. Hij ging niet denkend dat het misschien zou lukken. Maar hij wachtte, in de moerbeiboom, totdat het na een tijdje doodstil was, geen beweging. Na een tijdje, ver in de achtergrond, hoorde hij de bladeren ritselen, het werd steeds luider en luider. Na een tijdje stroomde er een grote windstoot voor hem. Hij wist dat dat God en de heilige heerscharen van de engelen was die hem voorgingen. En hij trok zijn zwaard en ging de strijd aan, en dreef de vijand op de vlucht.

¹³⁰ Broeder, ga niet springen en iets bedenken als u nog niet klaar bent om te gaan. Blijf staan! En besef dat het niet lid worden van een gemeente is, noch de hand van de prediker schudden, noch in water gedoopt te worden. Maar het is Gods

voorzien offer te aanvaarden, Jezus Christus, als een Persoon in uw hart. De Heilige Geest zal Zich voor u uit gaan, als een ruisende wind, en alles opzij doen. Amen. Dat is het. Wees dan Christenen. U die op het pad zijn, wees echte Godvrezende mannen.

¹³¹ Er zal hier binnenkort een opwekking opkomen, een grote tentsamenkomst. Ik kan het gewoon zien. Juist! Wat behoort u te doen? Gedraag uzelf . . .

¹³² Hier, enige tijd geleden in het zuiden, er waren vroeger mensen die slaven kwamen kopen, enzovoort. Ik dacht toevallig aan dit kleine verhaal. Als ze langskwamen, slaven kochten, merkten ze dat de arme kerels geslagen waren. Ze haatten het om hun land te verlaten en ze wisten dat ze nooit meer terug zouden komen. De zwarte mensen, het was zielig hoe ze behandeld werden.

¹³³ Op een dag zagen ze toevallig een jonge man met zijn schouders naar achteren getrokken. Ze hoefden hem niet te slaan. Nee, meneer. Een koper kwam langs, zei: "Laat me die slaaf kopen."

Hij zei: "Hij is niet te koop."

¹³⁴ Hij zei: "Wel, wat maakt hem zo anders? Is hij de baas over de rest van hen?"

Zei: "Nee."

¹³⁵ Zei: "Wat maakt hem anders? Laat u hem beter eten?"

Zei: "Nee. Hij eet met de rest van hen."

Zei: "Wat maakt hem zo anders?"

¹³⁶ Zei: "Ik kwam toevallig te weten dat zijn vader de koning van de stam is. Hoewel hij in een ver land is, trekt hij nog steeds zijn schouders naar achteren. Hij is een koninklijk geboren man. Zijn vader is een koning. Hoewel hij een vreemdeling is, zijn vader is een koning."

Mijn Vader is rijk aan huizen en land,
Hij houdt de rijkdommen van de wereld in Zijn
hand!

Van robijnen en diamanten, en zilver en goud,
Zijn koffers zijn vol, Hij heeft onmetelijke
rijkdommen.

¹³⁷ Wij, de mensen hier van deze tabernakel, hebben het onfeilbare bewijs van de opgestane Heer Jezus, met een opwekking die het land overspoelde; vanuit een bescheiden kleine plaats als deze, niet meer dan de kribbe van Bethlehem, en waarschijnlijk nog nederiger. Maar van hieruit heeft God een grote opwekking uitgezonden die tienduizenden, ja, miljoenen, heeft binnengebracht in het Koninkrijk van God.

138 Wilt u een medeburger met ons zijn? Bent u vanavond gereed, zondaar, om uw verschil opzij te zetten, en uw zondige leven neer te werpen? En uw schouders terug te trekken en u aan te sluiten bij deze rang van leger, van voorwaarts marcherende mensen, gelovend dat de verzoening van de Heer Jezus Christus ons reinigt van alle zonde.

Zullen we bidden, terwijl we onze hoofden buigen.

139 Onze lieve hemelse Vader, vanavond, terwijl we op U wachten, in verwachting dat de grote Heilige Geest van God Zich door dit gehoor heen zal bewegen en het overvloedige zal doen. Terwijl we nu klaar zijn, op het punt om het avondmaal te nemen, o Vader God, wij bidden dat U vanavond tot de harten van zondaars zult spreken. Laat ze komen, Heer, niet op basis van emotie, niet vanwege een droevig verhaal, maar op het waarachtige onvervalste Woord van God. "Dat God de wereld zo lief heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, dat wie in Hem gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft."

140 God, sta het toe vanavond dat de Woorden van de Heer Jezus in Johannes 5:24 in ieder hart zullen luiden. "Die Mijn Woorden hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven." Mogen velen in dit uur overgaan uit de dood naar het leven, terwijl we op de Heilige Geest wachten, in de Naam van Jezus Christus.

141 En met uw hoofden gebogen. Ik vraag me af, terwijl de zuster speelt, of . . . Ieder, Christen, in gebed. Is er een man, vrouw, jongen, of meisje, die uw hand naar God zou willen opsteken? Niet naar mij. En zeg: "Op deze . . . Ik steek mijn hand op om tegen U, God, te zeggen, dat ik geloof dat het oordeel klaar is om de aarde te treffen. En ik sta onder de veroordeling van dit oordeel. Ik moet gescheiden worden van God, van de aanwezigheid van de gemeente, van de aanwezigheid van de Christelijke mensen. Ik moet voor altijd gekweld worden, in een eeuwige hel. Maar vanavond voelde ik Uw Geest tot mij spreken, dat ik Gods uitverkoren moet zijn. Want Jezus zei: 'Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader hem eerst trekke.' En ik voel een eigenaardige trekking in mijn hart, dat ik nu Christus als mijn persoonlijke Redder wil aanvaarden. En God, ik steek mijn hand op naar U toe en zeg hiermee: ik aanvaard nu Uw Zoon, Jezus Christus, Uw voorziene offer voor mijn slechte en slechtbepaalde zonden. Ik steek nu mijn handen op naar U." Wilt u het doen?

142 Man of vrouw, jongen of meisje, hier, op dit moment, die uw handen zouden willen opsteken en zeggen: "Hierdoor aanvaard ik nu de Heer Jezus Christus als mijn Redder." Ik wacht even, tot u uw beslissing neemt. Steek gewoon uw hand op. God zegene

je, kleine jongen. Iemand anders, steek uw hand op, zeg . . . God zegene u, mijn broeder. In orde. U doet het tot God, niet tot mij.

143 “Zovelen als geloofden werden gedoopt en werden aan de gemeente toegevoegd.” Drieduizend zielen werden gered.

Er is een bron gevuld met Bloed.

144 Zeker. Wilt u nu uzelf erin werpen, door geloof, zeggen: “Heer God, ik snijd me nu los. O, ik ben vele malen naar het altaar gegaan. Ik heb *dit* en *dat* gedaan, of ik heb me bij de gemeente aangesloten. Ik heb geprobeerd te ontsnappen aan de toorn. Maar vanavond kom ik op deze wijze, op basis van Jezus Christus Die in mijn plaats stierf; Hij was het Offerlam. Hij was de zondebok. Hij was alles. En in Hem ben ik volledig. Hij droeg mijn zonden. Hij nam mijn plaats in op Golgotha. Hij nam mijn plaats in onder Gods toorn. Hij nam mijn plaats in onder Gods straf. Hij nam mijn plaats in in de hel. En voor mij om Zijn plaats in de hemel in te nemen, om een zoon van God te worden, accepteer ik nu op dit moment die basis. Als een zondaar; ik geloof.” [Leeg gedeelte op de band—Red.]

Wanneer zondaars zich onder het Bloed
dompelen,

Worden al hun schuldige smetten kwijt.

Worden al hun . . .

145 Wees in gebed, gemeente, terwijl iemand de beslissing voor de Heer neemt. Bid. Worden hoeveel kwijt? Geheel hun schuldige smet. Jood, heiden, slaaf of vrij, zondaar of kerklid, priester, dokter, advocaat, wat u ook mag zijn, verlies heel uw schuldige smet door te geloven op de Here Jezus, Hem als persoonlijke Redder te aanvaarden. Luister naar dit vers terwijl we nu zachtjes zingen.

De stervende dief verheugde zich om te zien

Die Bron . . .

146 Aan het einde van de weg, alle hoop verdwenen, daar verscheen een Bron. Bent u aan het einde vanavond, van uw eigen wil?

Zondaars ondergedompeld . . .

Worden heel hun schuldige smet kwijt.

Worden heel hun schuldige smet kwijt,

Worden . . .

147 Nu, hemelse Vader, het is allemaal in Uw handen. Een oudere man en een jongen staken hun handen op, dat ze U wilden ontvangen, terwijl de Bron door het Woord is geopend. Wij waarderen Uw gemeenschap, Heer, de Heilige Geest.

148 Misschien zijn ze allemaal Christenen, allemaal veilig. Gij kent hun harten, Heer. Misschien hebben ze de grens tussen barmhartigheid en oordeel overschreden, nooit meer te verlangen om hun hand op te steken, of nooit meer naar een

gevoel te verlangen dat U ze zou roepen. Ik bid, Vader, als dat het geval is, wees barmhartig.

¹⁴⁹ God, ik bid dat U deze man zult redden, Heer. Ik bid dat nu diep in zijn hart de vreugdeklokken van de hemel luiden. En bij die kleine jongen, eveneens. Dit wetende, dat Jezus deze uitspraak heeft gedaan: “Hij die Mijn woorden hoort, in Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwige leven en zal nooit in verdoemenis komen, maar is overgegaan uit de dood naar het leven.” Dat is Uw Woord, Vader, en wij geloven het. Geef hen nu de eeuwige vreugde, dat ze het eeuwige leven hebben aanvaard. We bidden dat U hun leven vol vreugde maakt en vruchtbaar en gelukkig. Sta het toe, Heer.

¹⁵⁰ Zegen anderen, terwijl we op U wachten, bidden wij in Jezus' Naam. Amen.



EEN WEG MAKEND DUT56-0304
(Making A Way)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagavond 4 maart 1956 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org